

[Nina Andersen.]

denne med en passende indtægtsfremgang for kollektørerne ved en forhøjelse af provisionsindtægten gennem en udvidelse af lodantallet eller en forhøjelse af lodsedlernes pris.

Der er altså her to muligheder. Den første er at forøge loddernes antal, hvilket imidlertid efter nærmere eftersyn viste sig ikke at kunne give ret megen bonus. Det er sådan, at 87 pct. af lodsedlernes pris i øjeblikket går dels til gevinster, dels til provision, og forudsætter man denne fordeling fastholdt, og gennemfører man samtidig det, der blev modtaget med almindelig tilslutning her, at erstatningsloddene bortfalder, vil der ikke blive mere end 100 000 kr. tilbage, og det fylder jo ikke ret meget i denne forbindelse. Der var så den anden mulighed nemlig at forhøje prisen på lodderne, således som det er foreslået, med 20 kr. pr. lod til 140 kr. Denne forhøjelse vil dog ikke i sig selv give nogen væsentlig ændring i regnskabet stilling, for det gælder jo også for denne forhøjelse, at hvis man fastholdt den nuværende fordeling, ville 87 pct. gå til de to områder, jeg allerede har nævnt. Det var derfor, det samtidig blev foreslået, at man skulle sætte den procent af loddets pris, der anvendes til gevinst, ned fra 80 til 75, og også det er der enighed om. Men jeg vil dog bemærke, at man i denne forbindelse har drøftet kollektørernes løn. Der er opstået lidt mystik derved, at der har været tale om disse 322 kr., der bortfalder som dyrtidstillæg. Det er imidlertid kun en teknisk foranstaltning, en overførsel til en anden betegnelse, løn nemlig; de 322 kr. bliver hos kollektørerne, og der bliver altså også en lille forhøjelse af kollektørernes løn, ikke noget, man skal tale langt og længe om, det er meget lidt, men det kommer altså.

Dette, at man først og fremmest er gået ind for at forhøje loddernes pris og ikke for at forøge loddernes antal, betyder i alt fald ikke for mit parti, og vist heller ikke for noget af de andre, at man er uinteresset i, at finansministeren benytter sin bemyndigelse til at udvide lodantallet til 200 000. Finansministeren er selv indforstået med, at en sådan udvidelse skal finde sted på et eller andet tidspunkt. Det er jo stadig væk sådan, at det ikke er nemt at

få klasselotterilodder. Der kan måske være et enkelt sted, hvor der ikke er så stor efterspørgsel efter dem, men i landet taget som helhed er der betydelig efterspørgsel efter dem, og det vil derfor også være rimeligt, at der ved lejlighed sker en forøgelse af lodantallet. Jeg vil her henvise til udvalgets henstilling til finansministeren.

I udvalget har man naturligvis heller ikke kunnet undgå at snakke lidt om alle de private lotterier og om eventuelt overskud til sygdomsforebyggende foreninger o. s. v. Man har imidlertid kun nævnt det i betænkningen, men er ikke kommet med noget forslag, og det hænger vel sammen med, at udvalget, da man sidst behandlede sagen i udvalg, sluttede med at sige, at hele dette spørgsmål lå uden for udvalgets opgave.

Jeg vil gerne til dette og til bemærkninger om, at man kunne bruge klasselotteriets overskud til sygdomsforebyggelse, sige, at det er mit partis opfattelse, at sygdomsforebyggelse først og fremmest skal finansieres gennem offentlige midler. Der vil vi vi føje, at selv om vi ikke mener, at foreninger med sygdomsforebyggende formål bør være dem, der skaffer pengene til at bekæmpe visse former for sygdomme, så undervurderer vi dog ikke betydningen af disse private organisationer, først og fremmest fordi de penge, der derigennem kommer ind, kan bruges til forskellige undersøgelser, til en slags pionerarbejde, forsøg på at finde nye veje på den ene og den anden måde, og desuden fordi der derigennem skabes en interesse hos en betydelig mængde medborgere for det ene eller det andet af de sygdomsområder, som har betydning i befolkningens liv. Vi vil gerne understrege, at selv om vi har den opfattelse, at sygdomsbekæmpelse og sygdomsforebyggelse først og fremmest må være en offentlig opgave, anser vi det dog for at være værdifuldt at have de nævnte organisationer.

Til slut vil jeg henlede opmærksomheden på udtalelsen i betænkningen om mulighederne for en revision af loven. Det siges her, at klasselotteriets organisation og administration bygger på en lov fra 1869, og det er et spørgsmål, om den er tidssvarende. Ministeren har erklæret sig enig med udvalget i, at man inden for en overskuelig tid skal tage dette problem op.